

[Ømann.]

udvalget, om det er praktisk gennemførligt også at regulere gennem en merbeskatning af de kategorier, der netop i december 1966 har gjort ekstraordinær brug af forudbetalingsretten. Muligvis kan det kun ske ved et gennemsyn af hver enkelt selvangivelse, hvor der kan blive tale om at regulere, og så kan det vel kun ske efter en vis grovere sortering, hvis det skal være praktisk overkommeligt.

Skatteåret 1968-69, som vi her taler om at regulere, udmærker sig jo ved — hvis altså skattereformen skal rulle som planlagt — at det kun indeholder 6 betalings terminer, idet de sidste rater vel ikke kommer til betaling, fordi kildeskatten indtræder pr. 1. januar 1969. Og det spørgsmål kan jo rejses, om dette afbræk får nogen indflydelse på den ordning, der her skal træffes

Man kunne ligeledes rejse spørgsmålet om, hvilken indflydelse merindkomstskattefradraget har på den ordning, der skal gennemføres, men det er jo ting af rent teknisk karakter, der egner sig til udvalgsdrøftelser, og jeg skal tilsige mit partis velvillige deltagelse i disse.

Erik Hansen: Da mit partis ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne fremkomme med nogle bemærkninger om lovforslaget.

Selv om forslaget om ophævelse af skattefradragetsreglen ikke nødvendigvis bør knyttes til kildeskatteforslaget, så over gennemførelsen af kildeskat en indflydelse på, hvornår det må anses for mest hensigtsmæssigt at ophæve fradragetsreglen. Jeg tror, det i dag står helt klart for alle, at ligesom der ved ophævelsen af fradragetsreglen vil være behov for overgangsbestemmelser, der kan modvirke for store uligheder i beskatningen i overgangsperioden, således vil der også ved indførelsen af kildeskatteordningen blive brug for overgangsbestemmelser, sigtende på samme formål. Det radikale venstre er enig med finansministeren i den opfattelse, at det vil medføre uoverkommelige administrative vanskeligheder at lade begge sæt overgangsregler arbejde samtidig. Derfor kan det radikale venstre tilslutte sig den del af det foreliggende lovforslag, som går ud på en ophævelse af fradragetsreglen fra og med udgangen af dette år.

Lovforslaget indeholder samtidig forslag til de overgangsregler, som ministeren finder bør indføres i forbindelse med fradragetsrettens ophævelse. Alle har vist været klar over, at opgaven at finde de rigtige overgangsregler, der kan sikre en nogenlunde ligelig behandling af alle skatteydere, er overordentlig svær at løse. Den fuldt 100 pct.s retfærdighed lader sig her som i en lang række andre skattebestemmelser næppe realisere. På den anden side er der visse helt klare forhold, der kan løses og bør løses, og det må desværre siges, at finansministerens forslag forekommer noget utilstrækkeligt.

Fra radikal side har vi tidligere fremhævet, at der er tre helt klare problemer, der bør løses. Disse problemer er: ingen må på grund af fradragetsreglens bortfald udsættes for en hårdere beskatning end den, de normalt udsættes for; det andet problem er: ingen må, fordi de i 1966 foretog ekstraordinært store forudbetalinger, tildeles en skattemæssig fordel. Og endelig som det tredje problem: ingen, der normalt har forudbetalt skat, må skattemæssigt straffes, fordi de også gjorde dette sidste år.

Punkt 1 kræver vistnok ingen særlig begrundelse. Det gør punkt 2 for så vidt heller ikke, idet alle vist kan være enige om, at de, der har haft økonomiske muligheder for at spekulere i den bebudede ophævelse af skattefradragetsreglen, ikke skal kunne høste en skattemæssig fordel deraf. Det skal de specielt ikke, fordi det jo ville betyde, at andre skatteydere, der ikke har haft økonomiske muligheder for at forudbetale skat, derved ville komme til at betale mere, at altså nogle blev straffet, fordi andre har tiltaget sig en fordel.

Det er derfor med beklagelse, jeg konstaterer, at ministerens lovforslag netop lader folk med de ekstraordinære forudbetalinger høste fordel deraf. Jeg synes også, at ministeren derved påtager sig et stort moralsk ansvar, idet ministeren jo selv i december henstillede til folk at undlade forudbetaling, da det var hans hensigt ikke at tillade, at nogen fik en sådan uberettiget fordel.

Hvad endelig angår punkt 3, vil jeg gerne fremhæve, at når lovgivningsmagten i sin tid indførte en mulighed for at fratække forudbetalte skatter, så bør man